

rineministeriets særlige Opmærksomhed at lette Farten paa Liimfjorden, især fra det Dieblif af, at den udviklede sig saameget, som den har gjort i de senere Aar, og navnlig maatte dette fra den Tid, da Dampskibsfarten begyndte mellem England og Aggercanal, være af Bigtighed. Der er derfor blevet truffet forskjellige Foranstaltninger fra Regjeringens Side. Der er saaledes blevet udlagt en stor Tønde paa Løglørs Grunde; der er blevet oprettet Sigekalkaber, blandt hvilke der navnlig er en, som, hvis Marinens Budgetudkast gaar igjennem i den Form, hvori det af Ministeriet er opført i Finantslovsforslaget for næste Aar, vil blive fastere begrundet og bedre synlig ude fra Søen. Imidlertid glæder dette kun for Indløbet til Fjorden, medens selve Seiladsen paa den er underkastet megen Vanskelighed, idet der mangler Mærker, som kunne vise de forskjellige meget ofte langt udskydende og skudom i rum Sø frit udliggende Grunde, der ofte kunne blive farlige for Seiladsen og i alle Tilfælde gjøre den vanskelig. Man har derfor paatænkt at udsætte et vist Antal Prikker, og der er blevet indledet Correspondance med de forskjellige vedkommende Autoriteter derom. Overlofsen har afgivet sin Betænkning, de locale Communalbeskyrelser have været anmodet om at give deres Mening tilkjende derom, og man er bleven enig om 35 Prikker. Det vil findes anført i Motiverne, hvor de skulle ligge, og jeg skal derfor ikke uleilige det høitærede Thing med at oplæse det. Der var Spørgsmaal om 2 Prikker endnu, men den ene er af Overlofsen bleven erklæret for aldeles overflødig, hvorom jeg ogsaa selv, da jeg var øvre paa Liimfjorden, har overtødet mig, og den anden, som skulde vejlede Indseilingen til en privat Mand's Pakhuus, er det jo billigt, at han selv maatte vedligeholde, hvis han vil have den. De øvrige 35 ere derimod anerkjendte nødvendige for Skibsfarten. Der opstod nu Spørgsmaal om, hvorledes de Omkostninger, der vare forbundne med disse Prickers Udsættelse og Vedligeholdelse, skulde bestrides. Hvad Udsættelsen angaaer, har Ministeriet antaget, at Regjeringen maatte paatage sig det første Udlæg derved, imedens derimod Vedligeholdelsen maatte bæres af Skibsfarten. Afgifterne i den Anledning ere bereg-

nede til $1\frac{1}{2}$ fl. pr. Commercelæst for ethvert læstebændt Skib, saavel for Inds som ogsaa for Udgaaende. Man har tænkt at lade disse Priskepenge opkræve ved vedkommende Lødsamt paa det Sted, hvor Skibet klareres for Losning eller Ladning, og at det selvfølgelig, naar det har modtaget Dvittering derafra for, at det har passeret og erlagt Afgiften ved vedkommende Lødssted, da ikke skulde betale den mere. Afgiften er sat saa lav som mulig, idet jeg for mit Vedkommende idetmindste anerkjender, at man skal gjøre Alt muligt for at lette Handelen og Skibsfarten; men lavere end $1\frac{1}{2}$ fl. pr. Commercelæst troer jeg ikke den kan være, naar man skal betale Lødserne deres Udgifter. Efter de Beregninger, som man har opstillet angaaende Antallet af de Skibe, der passere ud og ind hvert Aar, er det antaget, at der vil indkomme en Sum af circa 275 Rbd.; det giver vel noget Overskud over paa denne Maade, hvad der virkelig betales, men dette Overskud er ikke mere end billigt, naar man seer hen til, at Lødserne derved sandsynligviis ville tabe endeel af deres Lødsindtægter. De forskjellige Communer have været fuldkommen enige med Ministeriet i Udsættelsen af Prikkerne og i Afgiften. Ministeriet har blot næret Tvivl, om Afgiften skulde opkræves af alle Skibe eller kun af dem, der ikke benytte Løds, i hvilket sidste Tilfælde den selvfølgelig maatte blive saameget høiere. Det er Tilfældet alle andre Steder i Landet, at intet Skib, der bruger Løds, betaler Priskepenge, og det kunde altsaa vel være en gyltig Grund til Betænklighed. Imidlertid har Ministeriet dog maattet tiltræde Overlofsens Erklæring, saameget mere som den er tiltraadt af alle de locale Communer, med Hensyn til de ganske særegne Forhold, der ere tilstede paa Liimfjorden. De Skibe, som gaae ind ad Fjorden, maae nemlig passere Prikkerne overalt, og de vilde altsaa kunne befrie sig fra at betale Priskeafgiften, ved kun paa det Sted, hvor de skulde klarere, at tage Løds, som de da strax igjen kunde sætte af og derefter selle frit omkring i Fjorden. Omvendt kunde de Skibe, der ikke tage Løds, komme til at betale alle Afgifterne, uagtet de siden benyttede Løds. Enhver, der kjenner Liimfjorden, seer derfor let,